

Stk. 2. For hver 50 kr., indtægten overstiger de i stk. 1 omhandlede fradragsfri beløb, fradrages 36 kr. i rentens grundbeløb og eventuelle tillæg efter § 40, stk. 1 og 6, for invaliderentemodtageres vedkommende dog stk. 2, 6 og 7. Renten med tillæg i henhold til de foran nævnte bestemmelser kan dog for invaliderentemodtagere ikke nedsættes under $\frac{1}{3}$ af grundbeløbet. Bliver aldersrenten med de nævnte tillæg som følge af fradraget mindre end $\frac{1}{12}$ af grundbeløbet, bortfalder den. Fra 1. juli 1961 bortfalder aldersrenten, når den ville udgøre 600 kr. eller derunder for ægtepar og 408 kr. eller derunder for enlige samt ægtepar, når kun den ene ægtefælle opfylder betingelserne for at få rente.

Stk. 3. Den indtægt, som kommer i betragtning i henhold til foranstående, beregnes efter følgende regler:

1) a. Enhver indtægt, som pågældende har oppebåret i det foregående kalenderår, medregnes, hvad enten indtægten hidrører fra personligt arbejde, vedvarende privat eller offentlig understøttelse (invalid- og aldersrente samt folkepension undtaget), pension eller besiddelse af formue eller ejendom.

b. Ved opgørelsen af indtægten fradrages skatter samt udgifter til kontingenter i anledning af medlemsskab i ulykkes-, syge-, invaliditets-, begravelses- og arbejdsløshedsforsikringen.

c. Ved opgørelsen af indtægten til en rentemodtager, der modtager underholdsbidrag til sine børn i henhold til overvrighedsbestemmelse, en af overvrigheden godkendt overenskomst, separations- eller skilsmissebevilling eller dom eller oppebærer bidrag i henhold til afsnit III i lov om offentlig forsorg, ses der bort fra en så stor del af børnebidraget, som svarer til enkebørnsbidraget.

d. Ved opgørelsen af indtægten for to samlevende ægtefæller, hvoraf kun den ene er berettiget til at oppebære rente, lægges ægtefællernes samlede indkomst til grund ved rentens beregning.

e. Forsåvidt pågældende pludselig har mistet muligheden for at opnå den hidtidige arbejdsfortjeneste, skal den første renteberegning foretages uden hensyn til den indtægt, som skyldes personligt arbejde i det foregående kalenderår, men under

hensyntagen til den mindre arbejdsfortjeneste, som han efter den indtrådte forandring skønnes i stand til at opnå på egnen.

2) Har en invaliderentemodtager eller dennes ægtefælle indtægt ved personligt arbejde, ses der heraf bort fra et beløb, der svarer til halvdelen af det i stk. 1 nævnte fradragsfri beløb.

3) Af den således beregnede indtægt i hele kroner bortkastes det beløb, som bliver tilovers, når indkomsten deles med 50.

Stk. 4. Oppebærer pågældende pension fra staten eller fra en kommune i henhold til en af indenrigsministeren godkendt pensionsvedtægt, bliver der i renten, således som denne må beregnes efter foranstående regler, yderligere af fradrag 20 pct. af det beløb, hvormed pensionen overstiger halvdelen af det ifølge stk. 1 fradragsfri beløb.

Stk. 5. Såfremt en invaliderentemodtager i henhold til ulykkesforsikringsloven eller anden lov, dansk eller fremmed, i anledning af invaliditeten har fået tilkendt (tillagt) erstatning for en nedsættelse af erhvervs- evnen af over 20 pct., fradrages i invaliderenten 20 pct. af det beløb, hvormed ulykkesforsikringsrenten eller, hvis erstatningen er kapitaliseret, den livrente, der i Statsanstalten for Livsforsikring er eller kunne være indkøbt for kapitalbeløbet på det tidspunkt, da det blev udredt, overstiger halvdelen af det i stk. 1 nævnte fradragsfri beløb. Såfremt en tilstået erstatning måtte være forbrugt helt eller delvis før denne lovs ikrafttræden, kan det sociale udvalg efter omstændighederne undlade at bringe foranstående regel om yderligere fradrag til anvendelse. — Hvis en invaliderentemodtager trods opfordring fra det sociale udvalg ikke selv gør et ham i anledning af invaliditeten tilkommende erstatningskrav gældende, er udvalget berettiget til på rentemodtagerens vegne at gøre kravet gældende mod den erstatningspligtige og derefter lade den erstatning, som måtte blive ydet, komme til fradrag i renten efter foranstående regler.“

Til § 42.

§ 42, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Invaliddepæmien fra de forsikrede erlægges i alderen mellem 18 år og 60 år og fastsættes således, jfr. dog § 75: